

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 212/2020
18.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Гордана Алексић, адвокат у ..., против туженог „АНТИКОР“ д.о.о. Београд-Чукарица, ул. Пожешка бр. 7, чији је пуномоћник Александар Илић, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора 58.127,61 динара, решавајући сукоб надлежности између Вишег суда у Суботици и Апелационог суда у Београду, у седници већа одржаној дана 18.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П 3503/16 од 26.02.2018. године **НАДЛЕЖАН** је Апелациони суд у Београду.

Образложење

Тужилца је поднела тужбу 08.11.2005. године Основном суду у Новом Саду ради наплате дуга из радног односа у износу од 270.182,84 динара, а каснијим поднеском од 26.04.2017. године захтев је смањила на износ од 58.127,61 динара. Основни суд у Новом Саду се решењем П1 2333/15 од 22.12.2015. године огласио месно ненадлежним и по правноснажности списе предмета доставио Првом основном суду у Београду. Након тога се Први основни суд у Београду огласио месно ненадлежним решењем П 12160/16 од 20.07.2016. године и списе предмета доставио Другом основном суду у Београду. Пресудом Другог основног суда у Београду П 3503/16 од 26.02.2018. године усвојен је тужбени захтев тужилце и обавезан је тужени на исплату износа од 58.127,61 динара.

Предмет је након изјављене жалбе туженог достављен Вишем суду у Београду који је од Врховног касационог суда затражио, због преоптерећености у ради, делегацију предмета другом вишем суду у Републици Србији.

Решењем Врховног касационог суда Р 5537/2019 од 10.06.2019. године одређено је Виши суд у Суботици за поступање у овом предмету.

По достављању списка Виши суд у Суботици је решењем Гж 543/19 од 21.02.2020. године, позивајући се на члан 17. ЗПП, списе предмета вратио Другом основном суду у Београду, ради достављања Апелационом суду у Београду, као стварно надлежном суду за одлучивање о жалби туженог која је изјављена против пресуде Другог основног суда у Београду П 3503/16 од 26.02.2018. године.

Апелациони суд у Београду није прихватио стварну надлежност те је списе уз пропратни акт Гж 2549/20 од 28.05.2020. године доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба стварне надлежности.

Решавајући сукоб стварне надлежности на основу одредбе члана 22. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20) Врховни касациони суд је закључио да је за поступање у овом предмету надлежан Апелациони суд у Београду.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" 116/08... 104/09) прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова: на решења у грађанскоправним споровима; на пресуде у споровима мале вредности. Према одредби члана 24. Закона апелациони суд одлучује о жалбама на одлуке виших судова (тачка 1) и на пресуде основних судова у грађанским споровима ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд (тачка 3).

Одредба члану 468 став 1. Закона о парничном поступку прописано је да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Став 4. истог члана прописује да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу ако вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. По одредби члана 469. ЗПП не сматрају се споровима мале вредности спорови из радног односа.

У конкретном случају, предмет тужбеног захтева односи се на потраживање правног претходника тужиље према туженом у својству послодавца. Следи да је тиме и пресудом Другог основног суда у Београду П 3503/16 од 26.02.2018. године одлучено о захтеву тужиље који се односи на потраживање у новцу према туженом насталом из радног односа. Због тога наведена првостепена одлука није донета у спору мале вредности према члану 467. Закона о парничном поступку, без обзира на вредност предмета спора. Према томе, на основу одредбе члана 24. Закона о уређењу судова за одлучивање о жалби изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П 3503/16 од 26.02.2018. године надлежан је Апелациони суд у Београду.

Из наведених разлога је применом одредбе члана 22. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић